



Warm de winter door

Actie brandhout winter 2018—2019

ZÓ BLIJ MET BRANDHOUT

Beste donateur,

Het is voor ons verbazingwekkend hoe brandhout het leven van gezinnen kan veranderen en mensen weer hoop en vertrouwen in de toekomst kan geven.

Samen met de plaatselijke kerken hebben we ruim 900 arme gezinnen van brandhout voorzien. Een ongelooflijk groot geschenk voor deze mensen. Velen hebben het als een godsgeschenk ervaren en dankten Hem voor zoveel lieve en zorgzame mensen die omzien naar hen en willen helpen.

Namens alle mensen die door uw bijdrage warmte hebben ontvangen zeggen wij u hartelijk dank!!



Een getal zegt niet zoveel

Meer dan 900 gezinnen ontvingen tijdens de afgelopen winter brandhout. Op zich zegt zo'n getal niks. Maar wanneer je de persoonlijke verhalen hoort van de mensen die geholpen werden, dan pas begint zo'n getal te leven en ontdek je dat al die 900 gezinnen een eigen verhaal hebben dat vaak gekenmerkt wordt door armoede, lijden, tegenslag, verdriet en uitzichtloosheid. Daarom laten we u in dit verslag kennis maken met een paar van deze gezinnen/mensen. De vrijwilligers die het brandhout hebben afgeleverd vertellen over hun ervaringen. Op deze wijze krijgt dat getal '900' een gezicht en gaat het leven.



Bang dat haar zoon de kolen zou verkopen

Lida woont in Albinetul Nou en is 71 jaar. Ze is slecht ter been en loopt heel moeilijk, met hulp van wandelstokken. Ze woont in een heel oud huis met verrotte kozijnen, en daardoor is het heel koud in huis. Ze heeft alleen een oude kolenkachel die het niet goed doet.

Toen ik bij haar op bezoek was, vertelde ze me dat ze bijna geen kolen meer had, en dat ze zich niet meer warm kon houden. Toen we geld kregen voor brandhout, kocht ik voor haar wat kolen.

Lida woont samen met haar drankverslaafde zoon die al zijn geld opmaakt aan alcohol en soms ook spullen van zijn moeder verkoopt. Hij werkt niet en leeft van het pensioen van zijn moeder.

Lida was bang dat haar zoon ook haar kolen zou gaan verkopen, en daarom gaf ik haar niet alles. Als het op is, breng ik weer wat. Lida is heel blij met dit cadeau, en ze bedankt iedereen die hieraan heeft bijgedragen.



Met negen mensen in twee kamers

Ludmila is moeder van 7 kinderen en woont in Albinetul Nou. Ze kan niet gaan werken omdat ze voor een kleintje van 3 maanden moet zorgen. Haar man Anatoli werkt in Rusland, maar hij drinkt veel en stuurt niet veel geld naar huis. Het gezin heeft het heel, heel moeilijk. Ze hebben een klein huisje met maar twee kamers, waar ze met zijn negenen moeten slapen. De oudste dochter is 15, en er zijn 5 meisjes en 2 jongens. Ze begonnen ooit met het bouwen van een nieuw huis, maar daar moesten ze mee stoppen omdat het geld op was. Vanwege hun

erbarmelijke situatie wilden we hen graag in dit project opnemen, en Ludmila ontving het brandhout met grote blijdschap en dankbaarheid. Ze vertelde dat ze erover gedacht had om geld te gaan lenen voor brandhout, maar nu hebben ze genoeg voor de hele winter. We zijn de donateurs heel dankbaar voor deze gelegenheid om mensen als Ludmila te kunnen helpen!



Geen matras of deken om op te liggen

Elizaveta is 80 jaar en helemaal blind, en ze heeft ook nog een hele kromme rug. Ze heeft vanwege artrose heel veel pijn. Als ze haar armen of benen gebruikt, hoor je een geluid als van een scharnier dat olie nodig heeft. Ze loopt heel moeilijk en leunt zwaar op alle meubels die ze heeft.

Elizaveta heeft geen kinderen, en ze beloofde haar neef haar oude huisje als hij voor haar zou zorgen. Maar hij heeft 10 jaar bij haar gewoond en nooit een vinger uitgestoken om haar te helpen. Ze vroeg een andere neef om hulp, maar ook hij zorgt niet voor haar. Hij is aan de drank, en zijn partner zegt dat hij echt wel helpt, maar de realiteit laat wel wat anders zien.

Elizaveta heeft nog een kleiner huisje waar ze vroeger brood bakte, en daar staat nu haar kachel en wat andere spulletjes. Ze slaapt naast de kachel, maar ze heeft geen matras, deken of iets anders om wat zachter op te liggen.

Toen ik vertelde dat ik brandhout had meegebracht, geloofde ze het niet, want er is nooit iemand die haar helpt. Ik vroeg haar of ze mee naar buiten ging om een foto te maken van haar, samen met het hout. Ze liep ernaar toe en raakte het hout aan om te controleren of het wel waar was wat ik zei. Toen geloofde ze het pas, en ze bleef me maar bedanken en bedanken. *“Ik zal voor je bidden dat God je een goede gezondheid geeft, zodat je nog meer goeds kunt doen voor arme mensen zoals ik!”*



Ondanks alles toch optimistisch

Valeriu en Lucia hebben twee kinderen, een zoon en een dochter die allebei getrouwd zijn. Valeriu was vroeger alcoholverslaafd, en het werd zelfs zo erg dat hij brand stichtte in huis. Zijn vrouw Lucia (zie foto) kreeg een hersentumor en ging van het ene ziekenhuis naar het andere. Dat kostte veel geld, en Valeriu zag in dat hij misschien zijn vrouw wel zou kwijtraken, en dat bracht hem ertoe om te stoppen met drinken. Toen begon hij echter wel veel te roken, wel 5 pakjes per dag, en daar ging bijna al zijn geld aan op.



Op een keer was hij weer platzak en vroeg zijn kleinzoon hem om een snoepje. Hij kon hem niets geven, en dat schudde hem opnieuw wakker. Hij stopte abrupt met roken en hield vol. Nu gaat iedere cent die hij verdient naar de behandeling van zijn vrouw.

Lucia heeft al veel problemen met haar gezondheid gehad, want ze werd geboren met een been dat korter was dan het andere. Ze is daar verschillende keren aan geopereerd, en in de afgelopen tijd heeft ze ook hersenoperaties gehad. Ze heeft nog steeds migraine en is veel in huis; ze kan niet meer werken. Ze doet wat klusjes in huis, maar ze heeft haar man steeds nodig. Ze krijgen geen hulp van hun kinderen; hun zoon is alcoholverslaafd en hun dochter heeft geen geld. Maar ze zijn optimistisch en hopen er het beste van. We praten vaak over het geloof, dat vinden ze heel fijn. Ze waren dolgelukkig met het brandhout.



Alleen maar seizoenswerk

Natalia en haar man hebben 3 kleine kinderen, maar ze hebben allebei geen vast werk, alleen maar seizoenswerk. Ze wonen in een oud huis, en er is nooit genoeg eten, kleding, schoeisel etc. Water moeten ze uit een put halen.

De kinderen gaan naar school en hebben daarvoor ook schoolspullen en kleding nodig. Ze hadden echt brandhout nodig om het binnen warm te krijgen en eten te kunnen koken. Oma woont ook bij hen in, en in de winter wonen ze met zijn allen in één kamer.



Twee benen geamputeerd

Gheorghe woont in Cruzesti en kreeg dit jaar brandhout. Hij is 68 jaar en met pensioen. In augustus 2017 moest zijn been geamputeerd worden, en in december ook nog zijn andere been. In datzelfde jaar werd zijn vrouw Julia aan een hernia en aan haar rug geopereerd. Het was een jaar vol kosten en veel pijn voor hen allebei. Ook nu zijn ze nog veel geld kwijt aan hulp en nazorg, en daarom was het brandhout heel welkom. Met tranen in hun ogen bedankten ze ons, en ze waren verbaasd dat er nog steeds mensen zijn die aan anderen en hun nood denken. *'Moge God u ervoor belonen, Hij zegene u!'*



Water halen uit een put 2 km verderop

Svetlana en haar man zijn arm; hun enige inkomen bestaat uit de uitkering die Svetlana krijgt voor haar handicap en wat ze verdienen met seizoenswerk. Het huis waarin ze wonen is nog steeds niet af omdat ze daar niet genoeg geld voor hebben kunnen sparen. Er zijn geen voorzieningen in huis; ze koken op een houtkachel en moeten water halen uit een put die 2 km verderop ligt. Svetlana en haar man zijn hardwerkende en gastvrije mensen, en ze zijn dankbaar voor het brandhout dat ze niet zelf konden kopen. Het was een last die van hun schouders viel. Wilt u samen met ons voor hen bidden?



Mijn naam is Alexandra en ik woon in Danceni. Ik ben alleen en ik loop moeilijk, en alles wat ik doe kost me moeite. Mijn enige dochter is twee jaar geleden aan kanker overleden, en als mijn kleinzoon thuis is helpt hij me. Maar nu is hij in het buitenland aan het werk, en ik hoor niets van hem. Deze winter had ik geen hout en geen kolen om mijn huis mee warm te stoken. Ik ben blij dat Nikolai langs kwam toen ik het zo koud had, en dat hij me niet heeft laten zitten. Ik ben iedereen die mij heeft geholpen en die ik helemaal niet ken heel dankbaar. Het hout is al gehakt, ik hoef het alleen nog maar in de kachel te doen, en dat kan ik nog wel. Ik wens u van harte alle goeds! Hartelijke groeten van Alexandra.

Bedankbrieven



Hartelijk dank voor de enorme stapel hout voor de arme mensen. Dank u wel voor uw hulp, nu hebben we het weer lekker warm in huis. Ik ben u er oprecht erkentelijk voor dat u zo gul en goed bent geweest, en ik wens u veel succes met uw goede werk.

Alexandru



Ik heb maar een klein pensioentje, en daarom had ik het hout echt nodig. Ik woon samen met mijn zus, en zij is ziek. Ze is 3 keer geopereerd en heeft geen kracht. Ook zij heeft maar heel weinig pensioen. We zijn God dankbaar dat Hij deze winter voor ons zorgt, en ik ben ook de mensen van Mensenkinderen heel dankbaar. Ze hebben een groot hart en helpen ons financieel met hun offers. Ik prijs God voor wat Hij doet!

Elena





**Bedankt voor
uw steun!**

mensen**kinderen**
 voor mensen in nood